ka Inglise-Itaalia tüliks ja niiviisi saada saatuslikuks ka Euroopale või koguni maailmale.

Itaalia loeb nimelt Inglismaad Abessiinia seljataga seisvaks ja niiviisi peatakistuseks oma võidulejõudmisel. Sanktsioonide peaautorikski peab Itaalia Inglismaad, kuna Laval Prantsuse valitsuse juhina laveerib keskteed, püüdes säilitada sõprust Itaaliaga. Inglismaa omakorda arvestab Itaalia kallaletungivõimalust oma laevastikule Vahemeres, milleks ta varustab end aegsasti Prantsusmaa toetuslubadusega (18. oktoobril).

Nii sisaldab Itaalia-Abessiinia tüli ja sellest puhkenud sõda õige suuri ähvardusi 1936. aastaks. Tähelepanu koondub jällegi Saksamaale, kes täielikus vaikuses jälgib hoolikalt kõiki sündmusi, relvastudes seejuures palavlikult. Järjest enam süveneb kartus, et Saksamaa võib teataval momendil, millal olukord on kõige raskem, lüüa hulka oma nõudmistega ja tekitada maailmapoliitikas täiesti uusi komplikatsioone.

Kaug-Ida ja Lõuna-Ameerika.

Euroopa suurte ning raskete sündmuste varjus on Jaapan Kaug-Idas asunud oma mõjuvõimu energilisele laiendamisele, sattudes sellega alatistesse hõõrumistesse Nõukogude Venega, kellega Põhja-Hiina raudtee ostmise järel näisid tal kujunevat juba õige normaalsed suhted, ja ka Hiina keskvalitsusega, kes on olnud energiliselt võitlemas oma riigi territoriaalse puutumatuse ja tsentralistliku poliitika läbiviimise eest.

29. mail kolonel Sakai, Jaapani Põhja-Hiina vägede ülemjuhataja, nõuab Hiina keskvalitsuselt Ho-Pei provintsi vabastamist Hiina vägedest ja 11. juunil koguni, et Hiina keskvalitsus ei peaks nimetatud provintsis ühtki jaapanlastele vastumeelset ametnikku. Sõja puhkemise kartusel on sunnitud Hiina valitsus järele andma mõlemale nõudmisele.

Eesti kroonika 1935, lk. 17